

VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

24e jaargang – nummer 2

ONZE WERELD

De opdracht om ervoor
te zorgen

Becky's gave

Een sprankje
hoop

Ik begrijp het

Een sleutel tot
betere communicatie

De broederschap van stoplicht- venters

Actief februari 2023

Copyright © 2023 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Basisbijbel © 2013, tenzij anders wordt vermeld.

Redactie Ronan Keane
Vertaling door Maria Stenger

Waarom niet?

Toen ik zes jaar was, had ik als nieuwjaarswens dat we naar de bergen zouden verhuizen. We waren tijdens de kerstvakantie op bezoek geweest bij familieleden die in een bergstreek woonden en dat was de eerste keer dat ik de betovering had ervaren van zoveel sneeuw om me heen.

Ik begon vanaf de kersttijd tot half januari te bidden, dat wij met het hele gezin naar het sneeuwgebied zouden verhuizen. In het begin was ik ervan overtuigd dat het gauw zou gebeuren, maar toen er in februari nog niets gebeurd was en maart ook al bijna voorbij was, werd het duidelijk dat er niet snel iets zou veranderen.

Na verloop van tijd was deze kinderlijke bevestiging voorbij maar er bleef één vraag hangen: Waarom had God mijn gebed niet beantwoord?

Ik realiseer me nu dat God onze gebeden altijd beantwoordt, maar niet altijd direct of op de manier waarop wij verwachten dat Hij het zal doen. Soms zegt Hij: “ja,” soms zegt Hij “nee,” en andere keren zegt Hij “nog even geduld.”

Toen we nog kinderen waren zagen we weleens iets in de winkel, of iets dat onze klasgenootjes hadden dat wij ook wilden hebben. We waren ervan overtuigd dat dit ons gelukkig zou maken en dan baden we dat God het ons zou geven. Vaak hebben we nog steeds die instelling en dan doen we net alsof God een soort Sinterklaas is die al onze wensen op ons verlanglijstje moet vervullen.

God verhoort sommige gebeden niet op de manier die we van Hem verwachten omdat Hij weet dat die dingen niet goed zijn voor ons of anderen. Andere keren verhoort Hij ons gebed, maar vinden wij de manier waarop Hij het heeft gedaan niet leuk. Als wij al precies weten wat we willen en God vragen om het ons te geven, maar dit niet het beste voor ons is, dan doet Hij er verstandig aan om ons uit liefde niet te geven wat we vragen.

Wil je nog weten of mijn kinderlijke gebed ooit beantwoord is? Zeker, maar anders dan ik verwacht had. In de jaren nadat ik had gebeden dat we naar de bergen zouden gaan heb ik veel winters doorgebracht in allerlei landen en situaties met heel veel sneeuw. In mijn geval bleek het dat Gods antwoord “ja” voor me was, maar dan wel op het moment dat Hij het beste achtte.

Onze wereld

Naar een artikel van Keith Phillips

“God zag dat het goed was,” toen Hij klaar was met het scheppen van de hemel en de aarde.¹ Toen stelde God de mensheid aan voor de verzorging van Zijn schepping en het beheer van de hulpbronnen, niet als eigenaars maar als rentmeesters. “De Heer God zette de mens in de tuin van Eden, om voor de tuin te zorgen.”²

Wanneer God nu naar Zijn schepping kijkt, is Hij ongetwijfeld een stuk minder in Zijn nopjes dan in het begin. De wereld is nog steeds prachtig en functioneert op de manier die Hij voor ogen had, maar alles is achteruit gegaan. En dat komt niet alleen doordat de natuurkrachten er op hebben ingewerkt, maar ook door de mensen zelf die er een potje van lijken te maken.

Veel ecosystemen werken niet goed meer, bepaalde dier- en

plantsoorten sterven uit en grondstoffen raken uitgeput, wat grotendeels komt doordat de mensheid in gebreke is gebleven om datgene te verzorgen en te behoeden dat aan haar zorg was toevertrouwd.

De grote industriëlen dragen de grootste verantwoordelijkheid, maar ook wij als de gewone mens zijn aansprakelijk en uiteindelijk plukt iedereen de zure vruchten. De lucht- en watervervuiling hebben de kwaliteit van het leven verminderd voor miljarden mensen, iedereen heeft zijn mond vol over de opwarming van de aarde, en er ontstaan nieuwe woestijnen doordat de bossen worden gekapt. De grond en de zuivere waterbronnen worden misbruikt en het leven in onze oceanen, meren en rivieren verdwijnt. Natuurlijk veroorzaakt dit overal conflicten.

De mensheid moet zich inspannen om Gods wereld zo goed mogelijk te verzorgen. Gelukkig hebben we het vooruitzicht dat Jezus terugkomt en dan zal God de wereld grondig aanpakken, de boosdoeners straffen en samen met Jezus zullen we alles opruimen en kan de wereld bestuurd worden zoals het Gods bedoeling is.

De zorg voor de aarde
is ons vanaf het begin door God opgedragen;
Zijn hele schepping gaat Hem aan het hart, tot aan het
kleinste musje en het nietigste grassprietje.
De zondige mens denkt al snel dat de aarde alleen dient
voor de bevrediging van haar eigen behoeften.
Maar zo werkt het niet. We moeten terug naar het hart
van God. Terug naar de Hof van Eden.³

-Tri Robinson,

1. Genesis 1:31

2. Genesis 2:15

3. Genesis 2:15

Prioriteiten in het huwelijk

Door Maria Fontaine

Ik las laatst een artikel over Tim Keller, een bekende schrijver, raadsman en pastor bij wie vergevorderde kanker van de pancreas is geconstateerd in mei 2020. Ik heb bewondering voor de houding die hij aan de dag legde toen hem werd gezegd dat hij dit niet zou overleven en wat hij te zeggen had over zijn prioriteiten gedurende de hem nog resterende tijd op deze aarde.

Toen Dr. Keller werd gevraagd: “Wat zijn de dingen waar u zich het meest op wilt toeleggen, gezien de korte tijd die u nog te leven hebt? Wat staat bovenaan uw lijst?” zei hij:

Mijn vrouw Kathy en ik staan erom bekend dat we een hecht team vormen. We zijn in veel opzichten onafscheidelijk. Vlak nadat de kankerdiagnose was gesteld beseften we dat het niet juist was om aan het einde van ons leven te komen zonder ons huwelijk te verbeteren in aspecten waar het beter kon. Er waren dingen waarbij zij het gevoel had dat ze die niet met mij kon bespreken omdat ik er niet goed op reageerde en ze was ermee opgehouden die met me aan te kaarten. Maar nu maken we opeens enorme vooruitgang; we zijn in staat dingen te bespreken en aan te pakken die vroeger onmogelijk waren.¹

Dit maakte grote indruk op me, want als Tim Keller het verbeteren van zijn huwelijk een van zijn belangrijkste focuspunten kan maken terwijl hij in de schaduw van kanker leeft, hoeveel te meer moeten wij dat dan doen in onze relaties?

Nog een ander verhaal over dit onderwerp gaat over een man die op het punt van een echtscheiding stond. Zijn vrouw en hij hadden alles gedaan om hun huwelijk te verbeteren en niets hielp. Maar hij hield van zijn vrouw en wilde graag bij haar blijven.

Toen kreeg hij het idee om haar elke dag te vragen wat hij voor haar kon doen en dan zou hij zijn best doen om het voor elkaar te krijgen. De eerste keren dat hij dit aan haar vroeg dacht ze dat hij maar een grapje maakte, als hij zei: “Lieve schat, wat kan ik vandaag voor je betekenen?” en ze besloot dat ze hem op de proef zou stellen en hem een enorme of moeilijke taak zou geven zoals het schoonmaken van de garage of het opknappen van de tuin.

Ze maakte het zo moeilijk mogelijk, omdat ze eigenlijk niet geloofde dat hij echt zou doen wat ze hem zou vragen.

Maar hij bleef haar iedere dag vragen wat hij voor haar kon doen en deed alles wat hij kon om die dingen gedaan te krijgen.

Toen begon ze te geloven dat hij echt vastbesloten was om haar

van zijn liefde voor haar te overtuigen. Door zijn bereidheid om taken op zich te nemen die duidelijke bewijzen van zijn liefde voor haar waren, werd hun huwelijk gered.

Als God het middelpunt van ons huwelijk is en de belangrijkste Persoon in onze relatie, brengt Zijn liefde ons in eenheid met elkaar. Wanneer we door Zijn liefde gemotiveerd worden kunnen we zeker weten dat we Hem behagen, zelfs wanneer de reactie van onze partner niet altijd is wat we ons ervan hadden voorgesteld.

Liefde geven aan anderen is geen contract dat is opgesteld om te krijgen wat we willen hebben. Het is een vrije gift waarbij we niets als tegenprestatie moeten verwachten. Als we iets voor de ander doen hoeft deze niet iets terug te doen.

Meestal gebeurt dit toch, omdat je liefde ontvangt wanneer je liefde geeft, maar we zien dit niet altijd gebeuren op de manier of op het moment dat we het graag willen.

Als we gemotiveerd worden door onze verwachtingen van wat we terug zullen krijgen, hebben we niet volledig uit liefde gegeven. Laten we de liefde van Jezus als voorbeeld nemen: Hij gaf ons alles, terwijl Hij wist dat we Hem nooit alles terug konden geven.

Om over na te denken

Bijbelverzen over relaties

Onthoud goed, lieve broeders en zusters, dat iedereen goed moet luisteren, maar niet te gauw iets moet zeggen.

Word ook niet te snel boos. -[Jakobus 1:19](#)

Met een vriendelijk antwoord kalmeer je iemand die woedend is. Maar met beledigende woorden maak je hem juist kwaad.

-[Spreuken 15:1](#)

Doe alle bitterheid, boosheid en haat weg. Stop met schelden en vloeken. Ja, alle soorten slecht gedrag moeten jullie wegdoen.

-[Efeziërs 4:31](#)

Het einde van iets is beter dan het begin ervan. Het is beter om geduldig te zijn dan trots. Erger je niet te snel ergens aan, want ergernis woont in het hart van de dwazen. -[Prediker 7:8,9](#)

Maar het belangrijkste is dat jullie als broeders en zusters veel van elkaar houden. Want de liefde vergeeft wat jullie verkeerd tegen elkaar doen. -[1 Petrus 4:8](#)

De liefde is geduldig en vriendelijk. Liefde wordt niet jaloers. Liefde schept niet op en vindt zichzelf niet vreselijk belangrijk. Liefde zegt of doet geen onaardige dingen en denkt niet alleen maar aan zichzelf. Liefde raakt niet verbitterd. Liefde vergeeft als een ander iets verkeerd heeft gedaan. Liefde is niet blij met oneerlijke dingen, maar met de waarheid. Liefde vertelt fouten van andere mensen niet door, denkt altijd het beste van een ander en blijft altijd geduldig. De liefde schiet nooit tekort en verdwijnt nooit. -[1 Corinthiërs 13:4-8](#)

Onder het kruis

Door Rosanna Pereira

Een paar jaar geleden heb ik iets angstaanjagends meegemaakt. Aan het einde van een drukke week gekomen was ik al uitgeput, toen mijn dochter vanuit Chili opbelde om me te vertellen hoe zij met hun hele gezin onder hun deurpost hadden geschuild tijdens een aardbeving. Toen vernam ik ook dat een van mijn kleinzoons pijn in de borst had gekregen door reumatoïde artritis en dat de dokters voor zijn leven vreesden. Dat werd me allemaal teveel. Al die gedachten overspoelden me en ik besloot toen op zaterdag om even te gaan liggen; een dutje te doen en alles te vergeten. Maar toen ik wakker werd, was ik opeens mijn geheugen kwijt!

Ik had het geluk dat drie van mijn volwassen kinderen op dat moment bij me logeerden. Zij belden het ziekenhuis. Ik was bij kennis en kon normaal praten, dus stelden ze in het ziekenhuis voor dat we een dag zouden afwachten hoe het verder zou gaan. Ik was

doodsbenauwd dat mijn geheugen niet zou terugkomen maar ik dacht eraan om te bidden en ik bad meerdere malen om genezing. Na het eten stelde mijn dochter voor dat ik zou gaan rusten, terwijl ik naar mijn dagelijkse podcast luisterde.

Een van de preekjes waar ik naar luisterde was genaamd: “de onveranderlijke Christus.” Virginia Brandt Berg vertelt daarin over een kruis dat in de 16e eeuw opgericht was in Macau door de Portugese zeeman Vasco da Gama. Het was een reusachtig kruis dat op een van de muren van een stenen kathedraal stond.

De tand des tijds was aan het werk geweest en na meerdere tyfoons was de kathedraal geleidelijk ingestort, maar de muur met het grote kruis stond er nog steeds in 1825, toen de toekomstige gouverneur van Hong Kong; Sir John Bowring er op doorreis was. De aanblik van het majestueuze kruis dat daar eeuwenlang was blijven staan inspireerde hem tot het schrijven van een gedicht: “In the Cross of Christ I glory,” dat later gebruikt werd voor een hymne. Het praatje waar ik naar luisterde werd afgerond met een tweede hymne, “Abide with Me” (1847).

In mijn verbeelding kon ik dat grote kruis duidelijk in het zonlicht zien stralen. Het verhaal en de hymnes brachten de rust die ik nodig had. Ik werd kalm en blij en toen viel ik in slaap. Toen ik de volgende morgen wakker werd, was mijn geheugen weer terug!

De situaties waar ik me zoveel zorgen om maakte, zijn sindsdien opgelost. Mijn dochter en haar gezin maken het goed en mijn kleinzoon is weer in orde. Ik heb geleerd om fysiek niet teveel hooi op mijn vork te nemen of me te laten meeslepen door zorgen. Het belangrijkste is: ik leer om me aan het Kruis vast te houden dat altijd straalt met rust en vrede, vooral wanneer alles moeilijk is!

De broederschap van stoplichtventers

Door Amy Joy Mizrany

Ik woon in Zuid-Afrika. Ik was bij de stoplichten geld aan het verzamelen voor ons vrijwilligerswerk en merkte iets merkwaardigs op. Elke keer wanneer er een venter bij de stoplichten langsliep, iets wat hier volkomen normaal is, ving ik een blik van herkenning op en kreeg ik een goedkeurend knikje, wat ik dan beantwoordde. Het was alsof iedereen die te voet was iets met elkaar gemeen had. Er heerste een soort broederlijk bewustzijn onder alle mensen die tussen de auto's door renden en voorzichtig bij de gele wegstrepen bleven.

Daardoor moest ik denken aan het lichaam van Christus en onze omgang met elkaar. Er staat in Efeziërs 2:19: "Zo zijn jullie nu dus niet langer vreemdelingen en buitenstaanders. Jullie horen nu bij het

volk van God en bij het gezin van God." Deze broederschapsband moet zichtbaar zijn en we zouden in staat moeten zijn om diep contact met elkaar te onderhouden.

Als je een andere volgeling van Jezus in zijn wandel met Hem ziet zou dat een stimulerende ervaring moeten zijn. Onderlinge eenheid in Christus is heel belangrijk. Als mensen worden we aangetrokken tot onze kuddes, de groepjes mensen met wie we ons kunnen identificeren.

Als Christenen worden we vaak gehinderd door verschillen in doctrines en opvattingen van denominaties. Dat weerhoudt ons ervan om "heerlijk en in vrede bij elkaar te wonen" zoals in de Bijbel wordt beschreven.¹

Toen Jezus op aarde was, bad Hij voor eenheid tussen de gelovigen: "...net zoals U en Ik één zijn, Vader, zo zullen zij één zijn met Ons. Zo zullen de mensen geloven dat U Mij heeft gestuurd."² Dat wil niet zeggen dat we het altijd met elkaar eens moeten zijn of er altijd dezelfde mening op na moeten houden, maar het betekent dat we elkaar als leden van hetzelfde team moeten beschouwen, dezelfde familie met dezelfde Opdracht; het goede nieuws over Jezus uitdragen aan iedereen die we tegenkomen.

Deze wereld is niet ons thuis, maar we hebben een familie met miljoenen broeders en zusters die dezelfde dingen meemaken als wij. Als mensen zo eendrachtig kunnen zijn omdat ze met elkaar op dezelfde weg lopen, met welk doel dan ook en iets in elkaar herkennen, dan moeten wij toch een binding hebben met gelovigen die dezelfde overtuiging hebben en soortgelijke idealen.

1. Zie Psalm 133:1.

2. Johannes 17:21

Een nieuw begin

Door Steve Hearts

Het vliegtuig dat me terug naar huis zou brengen na een bezoekje aan Toronto, Canada, wachtte nog op de laatste passagiers. Er kwam een meneer naast me zitten die in gesprek was op zijn iPhone. Ik herkende zijn Zuid-Afrikaanse accent, aangezien ik daar het jaar daarvoor naar een conferentie was geweest.

Weldra waren Andrew, zoals de man heette, en ik in een levendig gesprek verwickeld dat de hele vlucht duurde. Hij had veel te vertellen en ik was het meest van de tijd aan het luisteren. Ik kwam er achter dat hij ervaring had in teambuilding op trektochten in de natuur. Een aantal jaren was het zijn werk geweest teams van collega's, doorgaans leidinggevende figuren, mee te nemen op avontuurlijke tochten naar de Zuid-Afrikaanse rimboe. Dat was een

ervaring die hen letterlijk tot het uiterste inspande.

Andrew vertelde me grijnzend over de diverse dilemma's, raadsels en uitdagingen die hij voor deze kantoorlieden opzette in de vrije natuur. Wanneer ze met situaties te maken kregen waarbij ze fysiek voor uitdagingen kwamen te staan, emotioneel op de proef werden gesteld en soms zelfs doodsbang werden, begonnen ze andere mensen te worden; mensen die een nieuw perspectief voor ogen hadden en dingen over zichzelf en hun collega's begonnen in te zien die ze voorheen nooit hadden opgemerkt of begrepen. Bij hun terugkeer in de normale wereld gingen de meesten aan het werk in de wetenschap dat ze belangrijke problemen hadden opgelost.

Dat klonk me als muziek in de oren; nieuwe dingen over mezelf en mijn collega's leren door mijn beperkingen te leren kennen. Ik dacht er ook over na hoe fascinerend het voor hem moest zijn om in zo'n positie te verkeren, niet enkel om op interessante, opwindende plaatsen te zijn maar om anderen zulke ervaringen en veranderingen te zien doormaken.

Mensen zoals Andrew spreek je niet alle dagen, en ik bedacht dat ik wat goede tips en advies van hem kon krijgen uit alle jaren dat hij met mensen had gewerkt vanuit zo'n uniek uitgangspunt.

"In al die jaren van teambuilding," vroeg ik, "wat is het meest voorkomende probleem geweest dat moest worden aangepakt bij die groepen mensen?"

"Communicatie. Het knelpunt was bijna altijd communicatie."

"Komt dat doordat mensen die met elkaar samenwerken niet genoeg met elkaar praten?"

"Ze praten wel, maar wat haast niemand genoeg doet is luisteren."

"O, dat is het dus!" dacht ik. Het klonk me bekend in de oren ofschoon ik weet dat ik zelf ook niet zo goed naar anderen luister.

Ik zei al dat ik tijdens ons gesprek voornamelijk luisterde, maar dat kwam doordat ik de verhalen van Andrew graag wilde horen. In andere situaties kan ik niet echt van mezelf zeggen dat ik altijd zo goed luister.

Andrew vertelde dat een gesprek niet echt communicatie is, tenzij de mensen elkaar begrijpen. Vaak denken de mensen dat ze gecommuniceerd hebben omdat ze gezegd hebben wat ze wilden zeggen, maar ze weten eigenlijk niet of de ander hen begrepen heeft. Heel vaak kreeg de ander een totaal andere indruk van wat er bedoeld werd.

Om er achter te komen of je duidelijk genoeg bent geweest in je communicatie, of begrepen hebt wat iemand anders bedoelde, moet je vragen stellen en, je raadt het al, luisteren!

Kort geleden luisterde ik naar een gesprek van Peter Kreeft, "One Thing Needed,"¹ waarin werd voortgeborduurd op mijn les over luisteren. Hij zette uiteen: "Niet veel mensen kunnen geweldige sprekers zijn. We kunnen wel allemaal goede luisteraars zijn." Ik denk dat ik soms te hard probeer om een goede spreker te zijn en dan vergeet ik dat dit het grootste deel van de tijd niet is wat mensen willen of nodig hebben.

Kreeft zei ook nog: "Als we naar elkaar luisteren, dan is dat iets bijzonders. Er gebeurt altijd iets als we luisteren."

Helaas kan ik me niet veel momenten herinneren waarop ik iets geweldigs leerde door mijn mond te houden en te luisteren. Zulke momenten zijn schaars. Ik had er zoveel meer kunnen hebben.

Ik weet niet of het reëel is om me nu voor te nemen om de rest van mijn leven beter te luisteren, maar ik kan het wel proberen. Waarom zou ik me willen beperken tot de dingen die in mijn eigen hoofd spelen, als ik iets nieuws kan leren van gedachten van anderen en dan vooral, van de gedachten van God.

Ik moest nog aan iets anders denken dat gaat over de schoonheid van het luisteren: Er zijn momenten in het leven, zoals nu bij mij het geval is, waarop we het gevoel hebben dat we niet veel hebben om te geven. We worstelen ermee, en voelen ons misschien ietwat verloren. We willen anderen graag helpen, maar wat kunnen we zeggen dat echt kan helpen? Natuurlijk hebben wij ook niet altijd iets te zeggen, maar iedereen vindt het fijn als er naar hem geluisterd wordt en iemand hem probeert te begrijpen. En dat kan ik wel altijd doen. Als ik een luisterend oor kan bieden heb ik altijd iets waardevols te geven.

*Ben jij vermoeid, mijn uitgeputte hart?
Wees toch niet bang voor aardse pijn,
want in het leed zullen al die rozen beter groeien
en zal er ware schoonheid voor je zijn.*

*God heeft het je gezegd, Zijn woord staat vast.
De zegening zal komen, het is jou echt gegeven,
Want als de wolken hun water hebben uitgestort
dan straalt en geurt jouw tuin met 't hemels leven*

Zarfat

1 Koningen 17:8-16 opnieuw verteld

Door Joyce Suttin

“Heeft u iets voor me te eten of te drinken?” vroeg de vreemdeling bescheiden. “Ik ben verzwakt door de honger en moe van mijn reis. Alstublieft.”

Mijn hart ging naar hem uit. Ik had ook heel veel honger. Zarfat, waar ik woonde, verkeerde in dezelfde situatie als die waar de man vandaan was gekomen. Er heerste hongersnood. Ikzelf was ook zwak en uitgeput.

Ik had bijna niets en hij vroeg me om het kleine beetje te geven dat ik nog had. Als ik alleen voor mezelf had hoeven zorgen zou ik hem zonder aarzelen mijn laatste stukje brood hebben gegeven. Ik had God genoeg reden gegeven om me de rug toe te keren. Maar hoe

moest het met mijn kleine zoontje, de enige vreugde in mijn leven, van wie ik zoveel hield?

“Eh... natuurlijk, komt u maar binnen,” antwoordde ik haperend. “Maar ziet u, ik heb nog net genoeg meel en olie om een laatste maaltijd voor mijn zoontje en mezelf klaar te maken voordat we sterven. We waren juist hout aan het sprokkelen voor een vuurtje toen u het pad op kwam lopen.”

Mijn zoontje had zo'n knap gezichtje, maar nu zag hij er lijkbleek uit omdat hij wekenlang haast niets te eten had gehad. Hij glimlachte naar me. Hij glimlachte voortdurend. “Moeder, ik heb ook wat houtjes gevonden. Ze zijn vannacht door de wind van de bomen geblazen. Daar kunnen we een mooi vuurtje van stoken.”

Toen keek de man het kind diep in de ogen. “De Heer heeft mij hier zeer zeker heengeleid,” zei hij.

Ik zei niets, maar keek naar mijn zoontje, hoe zijn krullende bruine haar in de war was geraakt door de harde wind. Hij hield zijn ogen op me gevestigd, zoals kleine kinderen hun moeder aan kunnen kijken vol verwachting en vertrouwen.

“Vrees niet,” zei de man. “Maak voor mij eerst een kleine koek en maak er daarna een paar voor jezelf en je zoontje. Want zo zegt de Here God: ‘het meel in de pot zal niet opraken en er zal genoeg olie in de kruik zijn tot de dag dat de Heer het weer zal laten regenen.’”

Ik ging naar de plank en haalde de oliekruik eraf. Die voelde licht aan in mijn handen, bijna leeg. Waarom deed ik dit voor een wildvreemde? Zoiets deed je toch niet? Maar toch... de man leek de Here God te kennen.

“Steek het vuurtje maar aan, kind, dan maak ik het brood.”

Ik haalde de meelzak tevoorschijn. Die was ook zo goed als leeg. Terwijl ik het deeg aan het kneden was, gebeurde er iets eigenaardigs. De kracht keerde in mijn handen terug. Mijn tred was

licht toen ik naar de oven liep. Er was iets bijzonders aan dit brood. Ik worstelde met mijn hongergevoel toen het heerlijk begon te ruiken naar vers brood en ik vermeed de aandachtige blik van mijn zoontje. De man stak zijn hand uit naar het brood toen ik het hem aanreikte. Hij hief het op naar God en zei: “Heer, zegen deze spijs die U heeft gegeven en zegen de handen die het hebben bereid.” Hij keek me aan en glimlachte. “Maak nu iets klaar voor uzelf en uw zoontje.”

“Maar ik heb zojuist het laatste...” Ik aarzelde. Zijn blik vertelde me dat ik moest doen wat hij zei.

“Kind, geef me even het meel en de olie aan.”

Het gezicht van het kind was vol verwondering toen hij me het meel aangaf. De zak was zwaarder dan hij in dagen geweest was. Toen gaf hij me de kruik met olie, en de olie liep over onze handen terwijl hij dat deed. Onze harten liepen net zo vol als de kruik met olie.

En God hield Zich aan Zijn Woord. Wat eerst slechts een handjevol meel en een paar druppels olie was geweest hield ons bijna drie jaar in leven totdat de hongersnood voorbij was.

Het is de moeite waard

Hoe meer je geeft, des te meer je ervoor in de plaats krijgt omdat God de grootste gever van het heelal is. Hij overtroeft je iedere keer weer; kijk maar wat er gebeurt.

-Randy Alcorn

In alle jaren waarin ik de Heer heb gediend, heb ik een waarheid ontdekt die nooit verkeerd is gebleken. Die waarheid is, dat het niet in de mogelijkheden ligt dat je ooit in staat zult zijn meer te geven dan God. Ook al geef ik alles wat ik heb aan Hem, Hij vindt altijd een manier om mij veel meer terug te geven dat ik gaf.

-Charles Spurgeon (1834-1982)

Er was eens een man, en zij vonden hem veeg.
Maar hoe meer hij gaf, des te meer hij kreeg.

-John Bunyan (1628-1688)

God wil je graag in al je noden voorzien; zowel fysiek als geestelijk, door Zijn Zoon Jezus.¹ Je kunt Hem in je leven vragen als je persoonlijke Redder door het volgende gebed te bidden:

Jezus, ik geloof dat U de Zoon van God bent en dat U voor mij gestorven bent. Vergeef me alstublieft al mijn zonden. Ik open de deur van mijn hart en ik vraag U om binnen te komen en me Uw geschenk van eeuwig leven te geven. Amen

Zie Filippenzen 4:19

God is getrouw

Door Sally Garcia

Een van mijn favoriete verzen staat ergens in het midden van de Bijbel: “Het is beter om bij de Heer te schuilen, dan op mensen te vertrouwen.”¹ De gehele psalm is een dankbetuiging, een uiting van bewondering en vreugde en lof aan God en het hoofdpunt in dit vers is Gods getrouwheid.

We kunnen niet altijd afhankelijk zijn van anderen; ook onze beste vrienden of familie niet, maar we weten dat we altijd op God kunnen rekenen. Hij is oneindig, overal aanwezig, almachtig, alwetend en Hij is de Geest van Liefde zelve.

Daarentegen zijn wij beperkt, moeten we steeds weer iets bijleren, meestal doordat we fouten hebben gemaakt. Ook onze beste bedoelingen lopen vaak spaak, omdat we niet weten hoe we

moeten voltooien wat we begonnen zijn. En als we heel eerlijk zijn, hebben we ook vaak persoonlijke bijbedoelingen.

Vanaf de allereerste verhalen in de Bijbel lezen we over een God die bij ons is, een actieve deelnemer in het drama van de mensheid. Stel je eens voor dat je door de Hof van Eden met Hem loopt² of Hem ontmoet tijdens de lunch om familiezaken te bespreken zoals Abraham!³ Hij leidde ook de Hebreëen door de woestijn,⁴ praatte in eigen persoon met Mozes,⁵ en maakte het kind Samuel midden in de nacht wakker om hem een profetische boodschap te geven.⁶ Er staan zoveel van die verhalen in het Oude Testament.

Dan ontmoeten we Jezus in de evangeliën. Hij leeft onder Zijn discipelen, loopt met hen op de markt, aan het strand en onderwijst hen met gezag⁷ en liefde.⁸ Zelfs aan het kruis laat Hij Zijn goddelijkheid zien en zien we onze ontoereikendheid.⁹

Wanneer iemand vraagt: “Wie kan dan gered worden?” antwoordt Jezus: “Bij de mens is dit onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.”¹⁰

Het is duidelijk dat we zelfs als we op ons best zijn, beter op God kunnen vertrouwen dan ons vertrouwen in de mens te stellen.

En God wist dat in het begin al! Het goede nieuws is, dat Hij nu nog steeds bij ons is. Het is zelfs zo, dat Hij graag bij jou wil komen! Jezus zei: “Iemand die van Mij houdt, zal doen wat Ik zeg. Mijn Vader zal van hem houden en Wij zullen bij hem komen en in hem wonen.”¹¹

Verkies Hem boven al je andere mogelijkheden, dan zul je begrijpen hoe waar Psalm 118:8 is.

1. Psalm 118:8

2. Zie Genesis 3:8–10.

3. Zie Genesis 18.

4. Zie Exodus 13:21.

5. Zie Exodus 33:11.

6. Zie 1 Samuel 3.

7. Zie Mattheüs 7:29.

8. Zie Johannes 13:1.

9. Zie Mattheüs 27:46–54.

10. Mattheüs 19:26

11. Johannes 14:23

Becky's gave

Door Curtis Peter Van Gorder

Becky was een klasgenootje dat naast me zat in de 5e klas, zo'n 50 jaar geleden. Ik moest vanmorgen opeens aan haar denken en er kwam een vloed van herinneringen bij me op. Ik kan me nog goed haar glimlach herinneren en haar vriendelijke uitstraling, ondanks het feit dat ze vreselijk veel pijn had, zowel fysiek als psychisch gezien. Ze wist toen al dat haar leven nooit zo zou zijn als dat van haar andere klasgenoten omdat ze polio had gehad.

Ik kan me herinneren hoe ze overeind kwam met haar ongemakkelijke krakende beugels en langzaam voort schuifelde. Zelfs toen had ik al bewondering voor de manier waarop ze ermee omging. Zelf had

ik de beschikking over al mijn ledematen en verkeerde ik in goede gezondheid. Ik had mijn hele leven nog voor me.

Ik kwam uit een welvarend middenstandsgeslacht en had nergens gebrek aan. Maar toch was ik niet altijd even dankbaar. Als ik eraan terugdenk moet ik eigenlijk concluderen dat ik nogal verwend was. Ondanks de worstelingen die Becky doormaakte bleef ze positief en behield ze haar geloof in Jezus. Dat was duidelijk te zien aan de blijde uitstraling die ze had.

In de eerste helft van de 20e eeuw was polio nog een reëel probleem dat bij iedereen zomaar kon toeslaan. De Amerikaanse president Franklin Delano Roosevelt was vanaf zijn middel verlamd nadat hij polio had gehad. Toen de ziekte op zijn hoogtepunt was, werden er in de 40er en 50er jaren over de hele wereld genomen jaarlijks meer dan een half miljoen mensen door verlamd of gedood. De laatste paar decennia was polio bijna uitgeroeid, maar helaas zijn er op sommige plaatsen waar het allang niet meer voorkwam, weer nieuwe gevallen geconstateerd.

Er moet nog een hoop gebeuren voordat deze verschrikkelijke ziekte voorgoed tot het verleden behoort, maar het is aanmoedigend als je ziet hoe ver we gekomen zijn. Dat geeft me moed voor andere dingen. En zelfs als we ellendige situaties doormaken, kunnen we weer denken aan dappere mensen zoals Becky en kunnen we inspiratie halen uit haar volharding en haar geloof.

Maar Hij zei tegen mij: "Je hebt genoeg aan mijn liefdevolle goedheid. Want mijn kracht kan pas helemaal zichtbaar worden als jij zelf zwak bent." Daarom zal ik maar al te graag opscheppen over de dingen waarin ik zwak ben. Want door die dingen is de kracht van Christus in mij te zien.

-2 Corintiërs 12:9

Empathie en medeleven

Door Simon Bishop

Laatst las ik een artikel dat een interessant inzicht gaf over de lockdown tijdens de Covid periode. De schrijver zei dat we, ofschoon we allemaal door dezelfde storm heen moesten, niet allemaal in dezelfde boot zaten.

Waar het om ging was, bijvoorbeeld dat thuisblijven voor sommige mensen een goede gelegenheid was om eens iets anders te doen, een nieuw werkschema te ontwikkelen of meer tijd door te brengen met gezinsleden. Voor anderen betekende het een verlies van inkomen, te veel drukte in huis of juist enorme eenzaamheid en in sommige gevallen zelfs fysiek of mentaal gevaar.

Ik dacht hier vaak aan tijdens het lezen van emotionele artikelen gericht tegen mensen die ongehoorzaam waren aan de quarantaineregels of tegen de overheid die de regels had opgelegd. Er waren ook artikelen bij waarin zonder meer werd aangenomen dat iedereen er hetzelfde standpunt op nahield en wie er anders over dacht werd gewoon beschouwd als dom, misleid of erger.

Er is ook over geschreven in de Bijbel, aangezien de menselijke natuur altijd al wat egocentrisch is geweest en Jezus maande Zijn discipelen en anderen rondom Hem voortdurend dat ze zich moesten inleven in de noden van anderen.

Over dit onderwerp heb ik wat verzen opgezocht die mij geholpen hebben, de mensen die ik ontmoet beter te begrijpen; zelfs wanneer ze niet dezelfde dingen geloven als ik.

Wees vriendelijk, net zoals jullie Vader vriendelijk is. Oordeel niemand. Dan zul jij ook niet geoordeeld worden. Veroordeel niemand. Dan zul jij ook niet veroordeeld worden. Laat los, dan zul jij ook losgelaten worden.

-Lukas 6:36-37

Als u alleen maar houdt van mensen die ook van u houden, krijgt u geen beloning. Dat doen zelfs bedriegers. Als u alleen maar vriendelijk bent voor uw vrienden, doet u niets bijzonders. Dat doet immers iedereen.

-Mattheüs 5:46-47 Het Boek

Maak mij dan helemáál blij door samen één te zijn. Houd van elkaar. Heb allemaal hetzelfde verlangen en hetzelfde doel. Doe niets om er zelf beter van te worden of om erover te kunnen opscheppen. Maar wees bescheiden en vind andere mensen belangrijker dan jezelf. Let niet alleen op wat goed is voor jezelf. Let ook op wat goed is voor een ander.

-Filippenzen 2:2-4

Wees blij met wie blij zijn en wees verdrietig met wie verdrietig zijn. U moet één van hart en ziel zijn. Wees niet hoogmoedig, maar doe uw best nederig te zijn. Doe niet of u de wijsheid in pacht hebt.

-Romeinen 12:15-16 Het Boek

Jullie zijn door God uitgekozen. Jullie zijn van Hem en Hij houdt heel veel van jullie. Wees daarom zelf ook vol medelijden, goedheid, bescheidenheid, vriendelijkheid en geduld.

-Colossenzen 3:12

Bemoedig elkaar hiermee en bouw elkaars geloof op. Maar dat doen jullie ook.

-1 Thessalonicenzen 5:11

De grote liefde

Door Marie Alvero

En bovenal moet u elkaar blijven liefhebben, de liefde bedekt immers heel veel zonden. ¹

Ik wist altijd wel dat de liefde fouten, onvolkomenheden, rare trekjes en frustrerende dingen die anderen doen over het hoofd ziet, maar in dit vers gaat het over de liefde die de zonde bedekt. Niet iets alledaags, zoals “Ik was vergeten dat op mijn kalender te zetten” of iemand die luidruchtig kauwt tijdens het eten. Maar zonde; de dingen die ons pijn doen, die ons van God scheiden, dat maakt het moeilijker om van anderen te houden, dingen die we beter zouden kunnen doen maar waar we ons best niet voor doen.

Ik zal je vertellen waarom dit mij aansprak, in het geval van mijn man, mijn kinderen, mijn dierbaren. Aan al deze geweldige mensen kon ik dingen opmerken die verkeerd waren; tekortkomingen, fouten en ja, zonden. Dit geldt natuurlijk ook voor

mij, ze kunnen bij mij ook zulke dingen zien. Maar soms heb ik zo weinig genade voor hen en denk ik zelfs dat ik het recht heb om zo te denken. Ik wil geen kwaad in ons leven toelaten, maar wie kan zich eigenlijk aan zo'n niveau houden?

Ik heb moeite om dit op de juiste manier te zeggen, want ik heb het gevoel dat je veel te gemakkelijk van het ene uiterste naar het andere gaat. Het is ofwel ‘enkel genade’ waardoor je vaak op het terrein van een compromis valt en de zonde accepteert of ‘enkel de waarheid’ waardoor ik te hard en veroordelend word, in tegenstelling tot hoe Jezus zou zijn.

De werkelijkheid is dat deze beide uitersten onze bruikbaarheid voor God beïnvloeden, plus onze relatie met anderen.

Er moet een balans worden gevonden waarbij de waarheid hooggehouden wordt, maar ook plaats is voor de noodzakelijke genade is. Gods Woord biedt een gids voor het leven en kan iemands leven veranderen, maar ik kan dat niet. Ik heb niet de mogelijkheid om iemand rechtvaardig te maken en het is mijn taak niet. Het is mijn taak is om liefde te tonen die volgens Gods Woord heel veel zonden bedekt.

Daar zal ik aan denken wanneer mijn tienerkind weer eens opspeelt of mijn man niet reageert op de manier waarop ik had gehoopt. Ik wil niet meer opspelen wanneer mijn vriendin boos wordt op een autobestuurder terwijl ik met haar aan de telefoon zit. In plaats van me er druk over te maken wil ik graag leren om het te bedekken met die enorme, verbazingwekkende liefde die Christus ertoe aanzette Zijn leven voor ons te geven toen we nog zondaars waren. Daarmee bewijst God hoeveel Hij van ons houdt.²

1. 1 Petrus 4:8

2. Romeinen 5:8

BEGIN OPNIEUW BEGIN VANDAAG

Voor een groot deel van het leven draait het om de kleine beslissingen die je iedere dag moet nemen. Beslissingen uit het verleden hebben hun invloed op het heden en daarom is het zo belangrijk om vandaag de juiste beslissingen te nemen zodat je daar morgen de vruchten van plukt. Elke nieuwe dag kan een nieuw begin zijn.

Verspil geen tijd aan het herbeleven van de pijn die veroorzaakt is door fouten en verkeerde beslissingen uit het verleden. Daardoor wordt jou de kracht ontnomen om het vandaag beter te doen. Het verleden kun je niet veranderen, maar je kunt beslissingen nemen die bouwen aan de toekomst. Maak gebruik van het heden.

Leer van de fouten die je gemaakt hebt en laat ze achter je. Vergeef de mensen die je verkeerd hebben behandeld en vraag vergeving aan degenen die jij benadeeld hebt. Dat is niet altijd makkelijk, maar stel het niet uit: doe het vandaag. Kijk naar Mij en denk aan Mijn Woord waar je nieuwe moed en hoop uit kunt putten. Droom nieuwe dromen. Stel je een nieuw doel voor ogen. Wees vandaag een vriend. Doe het beter dan gisteren en begin vandaag.

Met Mijn hulp kan jouw toekomst nieuw leven en een hechtere band met Mij brengen. Het begint allemaal vandaag.